

Graderingsunderlag Stigcykling

Detta underlag är avsett för medlemmar i nätverket Biking South East (fortsättningsvis BSE).

Underlagets syfte är att säkerställa en likvärdig bedömning och gradering av leder i de cykelområden som medlemmar i BSE ansvarar för och som informeras om via nätverkets kanaler. Att besökare på de olika anläggningarna ges möjlighet att tydligt kunna se hur en leds svårighetsnivå stämmer med deras förutsättningar är en av grundförutsättningarna för cyklistens säkerhet och en viktig ingrediens i att skapa trygghet och intresse för de olika cykelområdenas leder.

Inom nätverket BSE önskar vi en konsekvent gradering av alla cykelområdets leder, så alla i nätverket förekommande leder ska ha en gradering baserad på ansvarig aktörs egna bedömning, kompletterad med minst en bedömning av aktör från annat cykelområde inom nätverket, alternativt i samråd med regionens representant.

Gentemot besökare kommuniceras lederna inom BSE på det sätt som visas i nedan:

SVÅRIGHETSNIVÅER

MYCKET LÄTT Lättcyklad led som till största del går på grusvägar eller breda stigar. Lämplig för nybörjare, barn och som en skön uppvärmning.

VERY EASY Easy trail that most often is on gravel roads or wide paths. For everyone!

LÄTT Som gröna leder men med stora inslag av lättcyklade stigar, lite brantare och vissa utmaningar.

EASY Like the green trails but with large sections of easy paths, some slopes and more challenging than the green trails.

MEDELSVÅR Som blå leder men med stora inslag av tekniska stigar och branta partier.

MODERATE Like the blue trails but including plenty of sections with technical challenges and/or steep slopes.

AVANCERAD Leder med stora inslag av mycket tekniska partier, hopp, branta backar, rötter och stenar.

EXPERT Trails including large sections of very technical trail, jumps, steep slopes, roots and rocks.

Grön led

En grön led skall inte vara svårare än att en oerfaren stigcyklist kan ta sig fram på den. Innehåller den sektioner som kräver mer erfarenhet, eller branta stigningar/sluttningar, ska dessa vara få. Om möjligt bör det vid svårare sektioner även erbjudas en alternativ, lättare, leddragning förbi.

Gröna leder ska också vara beskaffade så att snabbare cyklister lätt/ofta kan passera långsammare och det bör erbjudas återkommande platser lämpliga för att kunna stanna till på vid sidan av leden.

På gröna leder bör cyklisternas hastighet vara relativt låg och vid behov begränsas genom att leden dras på ett sätt som delar upp snabbare sektioner/nedförsbackar.

De gröna lederna ska av en erfaren cyklist bedömas som mycket lätta.

Kom ihåg att syftet med en grön led ofta är att ge den unga eller oerfarna cyklisten en introduktion till stigcykling, "mersmak, inte blodsmak" kan vara ett bra motto att ha i åtanke.

Blå led

En blå led kan innehålla flera sektioner av teknisk karaktär, mer lutningar och får vara smalare än de gröna lederna. Även på blå leder bör det erbjudas relativt gott om platser för cyklister att stanna till på utan att blockera leden, men de behöver inte vara lika tätt placerade som på de gröna lederna.

Blå leder skall inte innehålla hopp/drop som inte går att rulla över/utför och heller inte ställa alltför stora krav på cyklistens skicklighet och erfarenhet. Ingår svårare sektioner i leddragningen bör dessa varnas för genom markering med varningsskylt.

Blå leder får gärna bjuda på snabbare sektioner, tillsammans med enklare hopp, kullar och hinder av enklare karaktär.

De blå lederna ska av en erfaren cyklist bedömas att till sin största del vara relativt lätta.

Syftet med en blå led är ofta att vara en utmaning för oerfarna cyklister, eller att ge den snabbare/mer erfarna cyklisten en skön runda även om hon/han inte har någon tidigare kännedom om leden.

Röd led

En röd led kan vara som en blå, men med fler och längre sektioner av teknisk karaktär. Nivåskillnader kan användas i kombination med hinder för att öka svårighetsgraden, underlaget kan låtas variera mer och utmaningarna bör generellt vara fler.

Förekommer brutna hopp och drop så höga att de inte kan rullas över skall dessa markeras med varningsskylt och en alternativ (lättare) leddragning bör finnas förbi dessa.

De röda lederna ska av en erfaren cyklist bedömas som till sin största del medelsvåra och relativt utmanande, tekniskt och/eller uthållighetsmässigt.

Den röda leden är ofta krävande för den oerfarna cyklisten, syftet är istället att bjuda på utvecklingsmöjligheter och utmaningar för den som kommit en bit längre i sin utveckling som stigit cyklist. Ett motto att ha med sig är att det ska behövas ett par rundor på leden för att bekanta sig med den och dess utmaningar, leden ska med andra ord locka till utveckling.

Svart led

En svart led är tänkt för mycket erfarna cyklister och ska erbjuda dem en rejäl utmaning. Här bör det finnas hopp, rotmattor, stenar, lutningar och trånga eller på annat sätt kluriga passager som sätter cyklistens förmåga på prov och utvecklar hennes/hans teknik.

Att det kan vara brant, luta åt sidan, finnas brutna hopp och höga drop är helt i sin ordning, men hinder som kan utgöra fara ska märkas ut med varningsskyltar. Farten får vara hög, men skyltning och leddragning bör då anpassas för att passa detta.

En erfaren cyklist ska bedöma de svarta lederna som svåra och tekniskt utmanande.

Syftet med en svart led är ofta att erbjuda utmaningar till cyklister som cyklat mycket i terräng, alternativt vara en rejäl utmaning att sikta på i sin utveckling för medelcyklisten. Det är i sin ordning med sektioner så komplexa att de behöver undersökas till fots innan passage på cykel, men glöm aldrig bort att även de svarta lederna är en del i cyklisters utveckling och glädje inför cyklingen.

Mottot bör vara att vi vill utmana och utveckla, men samtidigt se till så att ingen skadar sig! Ha detta i åtanke vid skyltning och leddragning.